

De Postrijder verschijnt sabbatdags, s'ondavonds en zaterdag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De abonnementsprijs is bepaald op 7 fl. vóór de aflevering van de eerste aflevering. De aflevering is gratis. De aflevering is gratis. De aflevering is gratis.

TONGEREN, DEN 4 JULIJ.

Provinciale raad van Limburg.

De provinciale raad van Limburg heeft zich verleden dinsdag vergaderd.

De redevoering uitgesproken door M. den Gouverneur, handelt over de militie-wetten en is met algemeene toejuichingen begroet geworden.

De vergadering is daarna overgegaan tot de vorming van haar bureau.

56 leden nemen deel aan den keus. M. Jaminé wordt voorzitter gekozen met 53 stemmen. M. Delgeur ondervoorzitter met 54 stemmen. MM. Hermans en Daris zijn secretarissen gekozen.

Daarna ging de raad over tot de voorstelling van twee kandidaten voor de plaats van raadsheer aan het Hof van beroep van Luik.

M. Wagemann, procureur des konings te Tongeren, bekommt 54 stemmen als eersten kandidaat; M. Claikens, voorzitter van de rechtbank van Hasselt, 51 stemmen als tweeden kandidaat.

Runderpest.

Zooals het voorzien werd, komt Holland meer en meer het oogmerk nabij, waarop het teene-maal zal ontmaakt zijn van de runderpest. Gedurende de week van 2 tot 8 juli heeft men er slechts 14 ziektegevallen geteld, waarvan 10 in Zuid-Holland, 3 in Noord-Holland en 1 in Gelderland. Dewijl, behalve de besmette dieren, 55 anderen zijn afgemaakt, die als verdacht doorgingen, en genee voorzorg wordt verzuimd om de besmetting te keer te gaan, zou mag men te gemoet zien, dat het eerstvolgende bulletin weinig of geene nieuwe ziektegevallen meer zal vermelden.

In zes maanden tijd is de gezondheidstaat van het vee in Holland grootelijks verbeterd, vermits men van 4988, cijfer der dieren besmet in de week, welke den 5 januarij eindigde, tot 14 gedaald is in de week, welke den 8 junij sloot. Trouwens, eene soorlijkere verbetering schijnt zich in Engeland te hebben voorgedaan (men gewaagt er van geene nieuwe ziektegevallen meer), alsook in Duitschland, waar de runderpest niet meer schijnt opgemerkt geweest te zijn, uitgezonderd in de omstreken der stad Anspach, in Beieren.

Men heeft onlangs aangekondigd dat de runderpest in Indië woedde, en er groote verwoestingen aanrichtte. Dit is eene dwaling: de ziekte welke zich in de streken vertoonde, is de koolplaag; het bewijs daarvan is, dat ze veel slachtoffers wegrukte, niet alleen bij het hoornvee, maar ook onder de zwijnen, die door de runderpest worden gespaard. Duizende wilde zwijnen zijn in de bosschen dood gevonden, en er is stellig vastgesteld geworden, dat het aan de gevolgen eener koolziekte is dat deze dieren bezweken. Tot dus verre werd de veepest in Indië niet gezien.

Feesten te Rome.

Men schrijft uit Rome, 26 juni, aan de *Monde*:

Gisteren avond, ten 6 ure, heeft Z. H. de Paus al de priesters ontvangen, welke te Rome aanwezig zijn. Reeds ten 4 ure, zag men van al de punten der stad, geestelijken, hetzij in rijtuig, hetzij te voet, den weg naar het Vatikaan intrekken. De verzamelplaats was aangeluid in de groote zaal der konsistoriën, boven de portiek van St.-Pieter.

Men zegt, dat zij 8000 personen kan bevatten en zij was bijna opgevuld; doch een groot getal priesters waren er niet kunnen binnenkomen, hetzij dat zij niet verwittigd waren van het uur der ontvangst, hetzij dat zij in de ontelbare omwegen van het Vatikaan verdwaald waren.

Z. H. trad omtrent 6 ure in de zaal en werd met donderende toejuichingen begroet; hij ging onder eenen prachtigen hemel zitten, aan het einde der zaal geplaatst en vandaar heeft hij met veel vuur een latijnsche redevoering uitgesproken.

De H. Vader was zichtbaar ontroerd. Die zoo talrijke vergadering van mannen, welke volkomen aan zijn woord onderworpen en aan zijnen persoon verkleefd zijn, die nederige en verkleefde dienaren der Kerk, welke voortaan den naam en de berouwing van Pius IX in alle hunne werken zullen mengen, is voor den Pauselijken Souverein eene vergoeding voor de beleediging, welke hem van alle kanten worden aangegaan; het is stellig en zeker dat hij een

groot volk met zich heeft; dit volk is niet in de nauwe grenzen eener stad of provincie opgesloten het is over het gansche heeal verspreid; dit volk behoort niet tot het eene dan tot het andere tijdstip en zijne gevoelens zijn niet van gisteren; zijne geschiedenis telt meer dan achttien eeuwen, en sedert den sorsprong zijn zijne overleveringen niet veranderd. Eindelijk dit volk is niet uitsluitend uit éene maatschappelijke klas samengesteld; het telt rijken en armen, geleerden en ongeleerden, priesters en werelddijken in zijn midden, en, zonder gelogenstraft te zullen worden, kan men bevestigen dat al die mannen, onder het opzicht der getrouwheid aan hun woord, aan de vervulling der plicht, behooren aan het beste gedeelte van het menscheid.

Na de allocutie van den H. Vader herste er nieuwe toejuichingen los met eene krachtadigheid, welke getuigde van de gevoelens der vergadering. Er werd een spalm gezongen en de H. Vader heeft zijnen zegen gegeven aan de aanwezigen; daarna heeft hij zich verwijderd.

De korrespondent van den *Univers*, zegt in het verslag over de plechtigheid, waarvan er in den hoogstaanden bijt gesproken wordt:

Men had er ook nog andere manen willen zien dan die welke er zich bevonden en wier geloof dit schouwspel niet noodig heeft. Zij zouden gezien hebben hoe sterk de Paus aan de rots houdt, waarop de Kerk gevestigd is en wellicht zouden hunne harten vermurwd zijn geworden en zouden zij zich aan de voeten van den Paus-koning geworpen hebben.

Het is een wonder dat de gezondheid van Pius IX aan die vermoeienissen en nog andere weerstaat. Hij moest gehoor verlenen aan 400 bisse'oppen, welke hem alle hunne geestelijkheid voorstellen. Er zijn bijzondere en openbare gehoorren, konsistoriën, allocutien en ik zal niet spreken van het algemeene bestuur der zaken van de Kerk, van de voorbereiding van het koncilie en der aanstaande feesten der heiligverklaring.

De H. Vader heeft bevolen, dat de Stoel van St. Petrus aan de vereering der geloovigen ten-toongesteld wordt; de zouaven hebben de eer hem nacht en dag te bewaken.

Er zal in de Barnabietkerk een plechtig *triduum* ter eere van de H. apostel Paulus plaats hebben. Elke morgen zal de pontifikale mis beurtelings in den latijnschen, grieksch en armenischen ritus gecelebreerd worden. De predikatiën zullen in verschillende talen gedaan worden.

Men schrijft uit Rome, 28 juni, aan de *Monde*:

Na het gehoor, hetwelk den 26 aan de priesters te Rome aanwezig, verleend was, zou Z. H. aan allen wel eene herinnerings-medalie hebben willen out-delen; doch in weerwil hij er verscheidene duizenden had doen aanbrengen, was hij in tegenwoordigheid van zulke aanzienlijke volksmenigte, en in de onmogelijkheid waarin hij zich bevond, om elkeen te voldoen, gedwongen, de uitdeeling der kostbare gedenken tot een anderen dag uit te stellen.

Wij weten niet of het aan den pauselijken souverein mogelijk zijn zal zijne belofte te vervullen; want de hoeveelheid der medaliën, van allen aard, welke er reeds aangekocht zijn is zoo groot, dat het etablissement waarin ze geslagen worden, volkomen ledig is, en dat zijne 7000 of 8000 medaliën welke zijne reserve uitmaakten, in eenige dagen uitgeput waren.

Na het openbaar konsistorie van den 26, heeft Z. H. de Paus aan de kardinalen en bisschoppen een exemplaar van zijne allocutie en eene kostbare zilveren medale, door den bekwaamen kunstenaar C. Voigt gegraveerd, doen overhandigen.

Die medale verbeeldt aan den eenen kant O.-H. Jesus-Kristus, en de beide prinszen der Apostelen, Petrus en Paulus, leunende de een op het kruis en de ander op het zweerd, de werktuigen van hun martelschap. Onze Heer bekroont hun beide met de kroon der mitwerkoren. Rondom de medale staan de woorden: *Princeps Apostolorum, Doctor Gentium*; aan het onderste gedeelte leest men: *Isti sunt triumphatores et amici Dei*. Op de keerzijde leest men:

PIO IX.
PONTIFICI MAXIMO
III KAL JUL. AN. CHR. MDCCCLXVII
SEGLARIA SOLEMNIA IN URBE ACTA
OB TRIUMPHALIS MEMORIAM DIEI
QUI PETRUM APOSTOLOR. PRINCIPUM
ET PAULUM DOCTOREM ORBIS TERRARUM
VICTORES COELO INTULIT
DOMINIQUE GENTIUM ROMAE
NOMEN ET GLORIAM ADSERVIT
MATRIS ET MAGISTRÆ
OMNIUM POPULORUM.

L'Union bevat de volgende depeche uit Rome, gedagte kend 30 juni, 10 ure s'avonds:

Het herinnering-foest van den H. Paulus was bevoorrenswerdig. Dezen morgen werd de groote mis gecelebreerd door den patriarch van Alexandrië, in tegenwoordigheid van den Paus, welke omringd was door al de kardinalen en bisschoppen, te Rome aanwezig. Pius IX, Paus-koning, was het voorwerp eener groote ovatie.

Gedurende den ganschen dag heeft de romensche bevolking, tusschen de honderd duizend vreemdelingen, bare gasten, gemengd, niet opgehouden, zich in de straten te verspreiden, baren welbeminden Paus toejuichende; de vreugde was op ieders gezicht te lezen.

De verlichtingen van dezen avond hebben die van gisteren nog overtroffen.

De bisschoppen zullen morgen den Paus hun adres aanbieden.

De opstel van dit adres heeft de goedkeuring van al de bisschoppen bekomen, en men houdt zich bezig met het te laten onderteekenen. Ik kan er u de nauwkeurig omtrekkingen niet van opgeven; doch het deukt te gelijker tijde de volkomene verkleefheid uit der bisschoppen aan den pauselijken souverein, hun vertrouwen in den Stoel van den H. Petrus, de bron van alle waarheid en de rechten der Kerk op den persoon en de samenleving. Al de politieke kwesties zijn in het adres ter zijde gesteld.

Men schrijft uit Brussel aan den *Journal de Charleroi*:

In het departement van binnenlandsche zaken is men zoo wat verlegen. Ik wil spreken over de decoratiën, bij gelegenheid der laatste besmettelijke ziekte uit te deelen. De vragen zijn ontelbaar, en niets is zoo koudig als de beweegredenen, die zekere kruisdragers doen gebben. Ziehier een voorbeeld onder velen: een schepen van eene over groote provincie-steden, officier van den burgerlijken stand, roept, tot slaving van zijne vraag, het groot getal akten in, die hij heeft moeten onderteekenen gedurende den cholera!

(Historisch)

Men leest in de korrespondentie van den *Courier de l'Escaut* het volgende feit: Een volksvertegenwoordiger van Brussel heeft zijne woonplaats in een dorp van het arrondissement Nijvel, een dorp waarin hij nooit den voet zet, geen huis bezit en zelfs geene kamer in huize heeft. Lidten dit lid der Kamer die zonderlinge woonplaats heeft opgegeven om de parlementaire schadevergoeding te kunnen trekken, wil ik hem de woonplaats en de schadevergoeding wel laten behouden; maar ik vraag aan M. Guillery, vertegenwoordiger van Brussel, hoe hij als kiezer van Rixensart, te Nijvel durft gaan stemmen, hij die niets is en niets bezit in die gemeente.

Men heeft vroeger gesproken van een tweegevecht tusschen advokaten. Intusschen is er gemeld dat de liberale advokaat, welke tot drie maanden gevangenzitting was veroordeeld, genade had gekregen, maar dat de katholieke advokaat, welke slechts tot veertien dagen gevangenzitting werd veroordeeld, die genade niet heeft bekomen. M. Bara zal misschien zeggen dat de eene die gunst gevraagd had en de andere niet, maar dan zou men hem kunnen doen opmerken dat M. Hymans en Berard voor hetzelfde feit veroordeeld werden. De kleine Hymans vroeg genade en bekam dezelve; M. Berardi vroeg niets en toch schouk men hem genade. Men ziet dus wel dat de minister van justitie twee maten en twee gewichten heeft, eene voor zijne vrienden en eene voor zijne vijanden.

De *Grèbt* en de *Liberté*, twee ultra-liberale weekblaadjes hebben opgehouden te verschijnen.

M. Langrand-Dumoureaux is tot den adelsstand verheven, door Z. M. den Keizer van Oostenrijk, met den titel van baron, ter beloning van de diensten die hij aan het Oostenrijksch gouvernement heeft bewezen.

Men herinnert zich dat dezer dagen meest al de gazetten aankondigden dat zekere Karel Van Alderwereldt, geboren te Werwick « in 1740, » aldaar overleden was in den ouderdom van 127 jaren.

De heer K. van Alderwereldt is aldaar inderdaad overleden, doch men heeft hem honderd jaar onder gemerkt dan hij was; ziehier hoe zulks gebeurd is: op de dootbeeldekens die aan de familie van den overlevende te Ryssel gezonden werd, was er een drukteid gelopen; men las op dezelve dat de heer K. Van Alderwereldt geboren was in 1740, in plaats van in 1840; fransche fareeurs hebben een dier dootbeeldekens gezonden aan een dagblad van Rijsel, hetwelk aanstonds den overledene honderd jaar verouderde, ter groote verwondering van degenen die hem hadden weten ter wereld komen en sterven.

Mexiko. KEIZER MAXIMILIAAN.

De dagbladen van York van den 28 juni, bevatten tijdingen uit San Luis de Potosi, van den 3 derzelfde maand.

Volgens de mexikaansche korrespondentiën dier dagbladen, had een krijgstraad, zich den 27 mei met gesloten deuren vereengd, om Keizer Maximiliaan te oordeelen.

Welk verdikt heeft die krijgstraad uitgesproken?

Het is over dit punt, dat de amerikaansche depechen veel verschillen.

Alzo, volgens de eene, was er den 3 juni nog geen vonnis tegen Maximiliaan uitgesproken; dit wordt bevestigd door eene depeche uit Queretaro, alwaar de krijgstraad ziedt.

Volgens andere depechen, integendeel, welke schijven van eenige uren latere dagteekening dan de eerste te zijn, zou de keizer in den nacht van den 3 juni tot den dood veroordeeld zijn en moest hij met Miramon, in den morgen van den 4 gefusilleerd worden.

Dewijl zekere depechen uit New-York reeds gemeld hebben, dat Miramon aan de gevolgen zijner wonden bezweken en dat hij gefusilleerd was, en dat er eene depeche van den 2 juni van een anderen kant bezesert, dat de keizer den 4 met die beide generals moest gefusilleerd worden, mag men, tot nadere nadering, de onbetrouwelijkheid in twijfel trekken van de depeche welke de veroordeeling en de aanstaande doodstraf van Maximiliaan aankondigde.

Het schien echter buiten twijfel te zijn, dat er door de ultra-liberalen, met Eschels aan het hoofd, eene hevige drukking op Juarez wordt uitgeoefend om den president te dwingen den keizer te doen fusilleeren. En dit zou, zeggen de new-yorksche korrespondenten, plaats hebben, niet alleen uit wraak, maar ook en vooral om aan de Yankees te bewijzen dat humane toegenegenheid voor Maximiliaan van zulk gewicht niet is, als zij het denken in Mexiko.

De vreemde koopheden, zeggen dezelfde korrespondentiën beschouwen de waarschijnlijkste fusilleering van den keizer als de voorbode van eenen oorlog tusschen de Vereingde-Staten en Mexiko. De val van Queretaro heeft de Mexikanen verwarder dan ooit gemaakt, en zij spreken met misprijzen van de Vereingde-Staten gelijk van andere landen.

Dit zou de weigering uitleggen van M. Campbell, amerikaansch minister bij Juarez, zich terug naar het gouvernement te begeven, hij hetwelk hij geakkrediteerd is, en tenzelfden tijd uitleggen over dit zondrlug gedrag te geven. Dit blijkt uit eene depeche van New-Orleans, van 17 juni, 10 ure s'avonds, welke depeche door de new-yorksche dagbladen van 18 s' morgens, is medegedeeld.

Zestig in rofw gekleedde mexikaansche dames, hadden bij Juarez gehoor verzocht, om hem te smeeken het leven der krijgsvaengenen van Queretaro te sparen. De president antwoordde, dat hij al zou doen wat met zijne pligten en de rechtvaardigheid overeenstemde. Doch hij voegde er bij, dat hij verwonderd was, dat die dames niet waren tusschenkomen voor de talrijke republikeinische krijgsvaengenen, welke door de keizerlijken gefusilleerd zijn.

Meer dan 35,000 man belegerde Mexiko, welke nog steeds door Marquez verdedigd wordt. Het gemeld was zelfs verspreid dat de hoofd-stad zich overgegeven had, na twee uitvalen, waarin Marquez verslagen was.

Men zegde ingelijks dat de generaal 160 lieutenants in Mexiko had doen aanhouden, en dat hij bedreigde hen te doen fusilleeren, indien men op het leven van Maximiliaan en dat zijner officieren aansloegde.

Er valt niet meer te twijfelen aan de droevige tijdingen die uit Mexiko komen. De ongelukkige Keizer Maximiliaan is gefusilleerd. Juarez heeft zelfs geweigerd het lijk van den Keizer af te leveren.

Deze treurige tijding zal door geheel Europa eenen diepen indruk maken. Te Parijs moest gisteren eene groote revue en buitengewone feesten plaats hebben ter gelegenheid der aankomst van den Sultan. In tegenwoordigheid der tijdingen aangaande het lot van Maximiliaan heeft Keizer Napoleon bevolen dat er geen de minste feesten zouden gegeven worden en dat de revue niet zou plaats hebben.

De keizer van Oostenrijk, broeder van Maximiliaan, zal zich niet naar de expositie van Parijs begeven, zoo als het was aangekondigd en het hof van Saksen heeft voor drie weken den rouw aangekondigd.